

der er udført i nøje samråd med tilsvarende udvalg, der blev nedsat i Finland, Norge og Sverige. Det er ved det *internordiske samarbejde* lykkedes i alt væsentligt at opnå overensstemmelse mellem de 4 nordiske landes lovforslag, således at der *kun på enkelte punkter er forskelligheder i affattelsen*, hidrørende fra, at retstilstandene ikke er ens.

Der har mellem de nordiske lande været enighed om, at selve loven kun skulle indeholde de mere almindelige og faste regler, der ikke kan påregnes at blive væsentlig påvirket af den stærke udvikling inden for luftfarten, mens de mere detaljerede og tekniske regler skulle udfærdiges administrativt i henhold til loven, så at de lettere kan ændres, efterhånden som forholdene måtte gøre det påkrævet.

Loven er bygget anderledes op end den tidligere lov, idet den er delt op i tre afsnit. Afsnit I (kapitel 1-14) omhandler civil luftfart og indeholder bestemmelser om registrering og mærkning af luftfartøjer samt om luftdygtighed, bemanning, lufttrafik og lufthavne, endvidere ansvarsregler, havariregler, straffebestemmelser samt almindelige og supplerende bestemmelser. Afsnit II (kapitel 15) omhandler militær eller anden ikke-erhvervsmæssig statsluftfart, medens afsnit III (kapitel 16) indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Loven bygger således på en sondring mellem *civil luftfart* og militær og anden *ikke-erhvervsmæssig statsluftfart*. Ved civil luftfart forstås al luftfart, bortset fra luftfart med militære og andre statsluftfartøjer, der ikke anvendes erhvervsmæssigt. Af denne beskrivelse vil det fremgå, at civil luftfart ikke er brugt som modsætning til statsluftfart, idet *luftfart, som drives for statens regning, må anses for civil, såfremt den udøves erhvervsmæssigt*.

For at lette offentligheden adgangen til at sætte sig ind i luftfartslovgivningen har man søgt at foretage en *kodifikation* af denne. Man har derfor i loven optaget lov nr. 411 af 12. juli 1946 om sikring af indflyvningen til offentlige lufthavne og landingspladser samt lov nr. 123 af 7. maj 1937 om befordring med luftfartøj. For den øvrige lovgivning har man foretaget henvisning til de pågældende love, så at man i loven om luftfart i hvert fald får en oversigt over den pågældende lovgivning.